

M A G Y A R K U R I R

Bécsből, Pénteken, Augustus' 24-dikén 1821.

Török Birodalom.

Konstanczinápolyban a' vége fele kezdett vala közelíteni ezen utolsó napokban, az Orosz Udvar' Követje Báró Strogonof 's a' Török Ministerium között az eléfordúlt villongások felett egy időtől fogva folytatott alkudozás. Az onnét érkezett utóbbi tudósítások szerént, a' nevezett Császári Követ Ur időt határozott vala arra, hogy a' Porta' Ministerei váloszt adjanak néki azon nyilatkoztatásra, mellyet ő az addig folytatott tárgyak eránt ezen Ministerek' elejébe utóbbszor beadott vala — hanem minthogy ezen időpont a' nélkül elmúlt, hogy a' Török Ministerium a' válosztatást váloszt kiadták volna, 's minthogy Báró Strogonof Ur úgy gondolkozott, hogy a' Portával való alkudozási értekezéseket maga személlyesen tovább nem folytathatná: erre nézve Julius' 27-dik napján egy Jelentést adatott-be a' Porta' külső dolgokra ügyelő Ministeréhez, a' Reis-Effendihez, azt adván ennek tudtára, hogy ha tettzik már most a' maga Váloszát egyenesen Petersburgba az Orosz Ministeriumhoz utasíthatja — ő pedig, tudniillik Báró Strogonof Ur, útját az alatt Odessába fogja venni, 's ott fogja Császárá' további parancsolatait elvárni — melyre nézve elútozásra való passust kívánt magának.

A' Török Ministerek, azt mondván, hogy, mivel ok még csak a' színt sem akarják annak mutatni, hogy a' Követ Urnak ezen elútozásra nézve tett határozásában részesek volnának, nem adták-ki néki

a' kért passust, de azonban tudtára adták a' Báró Urnak, hogy ha elútozási határozása mellett csakugyan meg akar maradni, tehát ok a' Fekete tengeren található minden Török hajós Kommandánsokhoz olly parancsolatot fognak küldeni, hogy a' Követ Urat minden hozzátartozó Követtségi személlyekkel egyetemben minden akadályoztatás nélkül bocsássák hazafelé. — A' mi pedig a' Báró Strogonof Ur által kívántatott váloszt illeti, azt már váloszággal elküldötték a' Török Ministerek Petersburgba.

Báró Strogonof Ur ezen környüállások között a' Török Birodalomban találtató ~~valószínűleg~~ olly Nyilatkoztatást intézett, hogy az alatt, még ő a' Török Birodalomban jelen nem leszen, az Austriai Cs. Kir. Internuntiusnak oltalma alá fognak tartozni, ki is magát ezen foglaltságra késznek lenni nyilatkoztatta. Ezen legújabb tudósítások Augustus' 5-dik napján indultak útnak Konstanczinápolyból. Még ekkor nem hagyta velt oda Bujukdérét, a' maga addig volt tartózkodásának helyét az Orosz Követtség. Konstanczinápolyban pedig, az onnét közöletetett utóbbi tudósítások után nem závartatott meg a' csendesség.

Lengyel Ország.

Warschauból így irnak: — „Királyunknak (az Orosz Császárnak) atyai tettése szerént, a' Lengyel Státus' költöszégei, jóval alább fognak szállíttatni. Ö

Felsége maga méltóztatván a' jó példadással elöl menni, a' maga Lengyel Udvari költségét, a' mely 2,324,705 Lengyel forintokra vala határozatva, 1,510,000-re szállította - le, és így 814,705 forintokkal kevesítette. Mind azok a' tiszti karok, mellyek a' Constitúzióban befültatva nincsenek, kevés idő alatt eltöröltetvén; azokkal fognak öszszecsatoltatni, mellyek a' törvények által állandóképpen megfültattak.

Spanyol Ország.

Madridban nagyon különös perlekedés vonta magára a' közönség' figyelmét. Egy Broschür jött-ki, illy czim alatt: A' Generalis Quiroga bámulása a méltó Gazdálkodása. Azt erőssíti az író, hogy ezen Generalis tíz-annyit el-költ, mint a' mennyi a' jövedelme, a' melly erőssítés moeskolódásnak és rágalmazásnak tartattatván, az író ellen per indittatott, a' megparancsoltatott neki, hogy erőssítésének mütassa bizonyságait. Az író kikérte, hogy a' Generalishoz az ítélőszék előtt bizonyos kérdéseket intéztethessen. E' meg is történt. A' kikérdeztetési Aktában előfordúlnak mind ezek a' kérdések és feleletek, tudniillik: Hogy naponként hány tál's hány fogás étket visznek - fel a' Generalis asztalára? hány ló van az istállójában? hányszor szokott, egy hét vagy hónap alatt theatromra menni? micsoda 's mi némű házi butorokkal vagynak a' szobáji megrakva? 's a' többi. A' Generalis Ur tudván, hogy az egész város tudja, melly nagy költséggel éljen, kéntelen volt mind ezekre a' kérdésekre pontosan megfelelni. A' feleletek hasonló pontossággal írásba tetettek — 's a' Broschür' írójával közöltettek — a' ki ezekből számadást készítvén, azt a' Biráknak további megvizgáltatásra visz-

za adta, olly megjegyzéssel, hogy ha mind ezek így vagynak, pedig, máskül a' Generalis Ur tulajdon maga vállalatásai- nek, így is kell lenniük, így a' Generalis Urnak nem tíz, hanem 20 annyira telik a' költsége, mint a' jövedelme. Az író- nak nagyon jó szájú Prokutátora van és tüzesen készül Cliensének védelmezésére.

Az új Francia Követ Gen. Lagarde megérkezett Madridba; az előbbeni, Laval-Montmorency, ki semmit el nem mellőzött, a' mit a' VII-dik Ferdinandus kedve' megnyerésére szükségesnek tartott, ő Felségétől Arany-gyapjú rendzímert kapott. — A' Corteseknek Oktober' 1-ső napjára rendkívül lejendő öszszegyülekezése nagy nehézségre talált. Tudjuk, hogy Spanyol Országban csak két esztendőre választatnak a' Cortesek. A' mostani Cortesek' kiválosztatásának pedig már majd két esztendeje telt-el, úgy hogy az új Cortesek' kiválosztatásával Dec. 1-ső napjára már készen kellene lenni, a' melly így bajosan eshetik-meg. Tehát az a' kérdés fordult elé, hogy a' mostani Cortesek nem fognak-e a' jövő két esztendőre is meghagyattatni, 's vallyon Oktober' 1-ső napja helyett nem December' 1-ső napjára fogják az ő rendkívülvaló öszszehívattatásokat halasztani, hogy osztán Márczius' elején is együtt maradjanak.

P r u s z s z i a.

Az u' parancsolatja a' Pruszsiai Kabinétnek, hogy a' Pruszsiai Universitások mellé rendeltetve lévő Királyi Biztosok az előttök gyanus Studenseket minden előreváló vizsgálódás nélkül elútasithassák ezen Universitásokról, az által okoztatott, hogy észre vétetett, hogy a' Studensek ismét nagyon gyakori útozásokat kezdettek egy Universitásról a' másikra 's onnét is-

mét a' másokra tenni, nem csak időtöltésből, hanem és kíváltképpen azért is, hogy Egyesületeket formáljanak. Ugyan ezen környülállás adott későbbre a' Prusziái Ministeriumnak arra a' rendelésre is alkalmatosságot, hogy ezentúl a' Tanulók-
nak ne szolgálhasson passusúl csak az Universitásbéli Matricula, mint a' millyennel, mint tudva van, Mühlenfels Ur is Swé-
tziába által illantott. Az is kedvetlenség-
gel megemlittetik ezen parancsolatokban, hogy a' Tanulók több Universitásokról, s
név szerént Breslauból is, látogatási útakat
tettek az Ex-turnírozó Professorhoz, Ja h-
hoz.

Danczka városából így irtak Aug. 12-dikén: „Itt ezen hónap elején nagy
nép-tolongság történt, melyet katonaság-
nak kellett elcsendesíteni. A' lármára az
adott alkalmatosságot, hogy a' Sidók vá-
sári boltokból álló sort építették magok-
nak s azt a' városiak, melyben ezekkel
még a' Városi Biztosok is egygyetértettek,
néhiék megengedni nem akarták, melyből
a' következett, hogy a' vásár napját meg-
előzött estvén a' nép összeseregelvén, a'
Sidó boltoknak letépéséhez fogott, olly
nagy tolongással, hogy a' Politziai Direk-
tor is lovastól együtt le s fel taszigáltatott
egy darabig, s végezetre is csak sok meg-
bántó szemrehányásoknak elhalgatása után
menekedett ki a' tolongók közül. A' Si-
dó boltok azonközben fenéig mind leté-
pettek, s azoknak tulajdonosaik magok
is sokat szenvedtek s kárt is sokat vallot-
tak. Eleintén még a' katonaság is ellent-
állásra talált, mind addig, míg tüzet nem
adott, és néhány emberek meg nem se-
besedtek. Mondják, hogy a' Sidók köz-
zül ketten meg öletettek.

Nagy Britannia.

Az Angliai fegyveres nép közt feles

kevesítés történt, melyről ekképpen be-
széll a' Ministeri Kurir: — „Mi már most
bizonyos eléadást közölhetünk affelől, hogy
mennyivel szállítottatott alább az Angliai
fegyveres erő. Két, úgymint a' 18-dik és
19-dik Könnyű Dragonyos Regementek e-
gészszén eloszlattatnak. Hasonlóképpen
minden más Lovas Regementek két-két
Czugokkal, és minden Testörző és egyéb
Linea gyalog Batalionok két-két Kompáni-
ákkal kevesítettnek — a' melly kevesítte-
tés, tiszteket és köz embereket összeszám-
lálván, 12,000 emberekből áll. Ekképpen
felelnek az ő Felsége' Ministerei mind a-
zokra a' lármás kiáltozásokra, mellyek ál-
tal őket ostromolják. Azon időtől fogva,
midőn a' Ministerek magokat egyenlő aka-
rattal elkötelezték, hogy minden lehets
kimélléseket megtesznek s az oltától fog-
va, hogy ezen ígéretjek a' thronusból is
megújítottatott, egy hónapot számlálván, már
teljesítette lenni szemléljük ígéretjeket.
De nem csak egyedül a' katonaságnak keve-
sítése az, a' mellyel ők a' Státus költségeit
alább szállították, s még kevesíteni fog-
ják. A' kérdés, a' melly felett a' Ministe-
rek és a' véllekvetélkedők mindenkor ve-
tekedtek, tulajdonképpen mindenkor csak
az idő felett forgott. Az utolsók azt ki-
vánták, hogy ezen kiméllések minden
közönséges és magános ügyre való tekin-
tet nélkül tétessenek, az elsők pedig, egye-
nes szívvel bírván, és bölcsen cseleked-
vén, mindent megfontoltak s igasságosan
kivántak elintézni. Példának okáért, ki
jovallhatta volna közülök ezelőtt csak 12
hónapokkal vagy két esztendővel a' katonasá-
gnak illy nagy kevesítettetését, a' nélkül,
hogy magát nagyon gyenge és bomlott
fejú embernek lenni ne bizonyítsa? Sze-
rencsére pedig már ma olly csejedések ha-
zánk' belső környülállásai minden felé,
hogy a' katonaság minden veszedelem nél-

kül kevesíthetetik, a' mit azonnal végre hajtatva is lenni látunk."

A' Királyné, mint már a' Párisi levelek után említettett, Aug. 7-dikén estvéli 10 órakor 25 minutakor mult-ki a' világból. A' barátjai 's cselédjei még ezen napnak reggelén is hitték meggyógyulását: de a' beteg maga nem így gondolkodott, minthogy midőn az egygyik házi Prokurátora Wilde Úr, azt kívánta tőle, hogy egy kevésbé eltávozhassék, 's a' napnyugoti Grófságokban valami ügynek folytatására nézve az Esküdtek' ítélőszéke előtt megjelenhessék, kérte őtet a' Királyné, hogy ne hagyja-el. Dél felé ismét kedvetlen Symptomák 's keserves fájdalomok állottak elé; a' mellyekre nézve Opiumot adtak be és annak meglehetősen következése látszott lenni: hanem 2 óratájban ismét oly látványképpen nevezkedett a' tüzeesség, hogy azonnal minden Orvosait oda kellett hivatni. Baillie, Maton, 's Holland Döktorok érkeztek-meg legelőször, a' kiknek igazgatása alatt illy Orvosi tudósítás adott-ki: — „Brandenburghouse Aug. 7-dikén délutáni 5-tődfél órakor. Az ő Felsége betegségének állapotja ma reggel nagyon megrosszabbodott."

Nem soká Ainslie és Warren Orvosok is megérkeztek: hanem a' betegség minden óránként veszedelmesedett, 's 8 óra után bizonyos megmerevedés' állapotjára látszott jutni a' beteg. Azon személyneknek, kik a' Királyné állapotjáról tudakozódtak, olly választ adattak az Orvosok: hogy több Orvosi Tudósítás nem fog kiadattatni addig, míg vagy egyre vagy másra el nem válik az ő Felsége' nyavalyájának állapotja. Végezetre valami 11 óratájban rendkívülvaló mozgás vétetődött észre a' házban, melynek okát könnyen el lehetett találni, 's éppen 11 óra volt, midőn az inasok illy Orvosi Tudósítást

hoztak-le a' tudakozódókhoz, a' kik valami 12-ten vagy 14-gyen lehettek, 's a' kik előtt ez felszóval felolvastattott: — „Királyné ő Felsége 11 órakor és 25 minutakor a' lelkét kiadta. Alairták Baillie, Ainslie, Maton, Pelham Warren, Henri Holland."

A' Királyné Anna Hamilton és Woodné aszszonyságoknak karjaik között mult-ki a' világból. Ezen két aszszonyságokon kívül a' szobában voltak még: L. Hood, Aldermann Wood 's ennek fija, Tiszteletes Hood John Úr, a' feljebb nevezett öt Orvosok, 's Wide, Lushington, és Austin Urak.

Mint mondják, olly kívánságot nyilatkoztatott ő Felsége, hogy Braunschweigan temessék-el.

A' Királyné Károlina Amalia (a' Braunschweigi Ferdinand Wilhelm Károly, 's Augusta a' III-dik György Király' testvére' leánya) született Máj. 17-dikén 1768-ban, házossági életre lépett 1795-ben Aprilis' 5-dikén a' most uralkodó IV. György Királlyal, az akkori Wálesi Princzel, a' melly házosságból származott volt Charletta Princzaszszony, a' Coburgi Leopold Princz meghalálózott felesége.

A' Londoni Ministeri Kurir illy szavakkal szoll a' Királyné meghalálózásáról: —

„Mi emlékezetet tevünk ma reggel a' Királynénak e' világból lett nem váratlan kimulásáról, a' melly is tegnap estvel 11 óratájban a' Brandenburghousei palotában történt. Mi nem akarunk olly megilletődést tettetni, a' mellyet nem érzünk: hanem igasságosan erőssíthetjük azt, hogy bennünk olly érzés van ezen alkalmas-sággal, mint mindenekben lenni szokott, midőn a' temető sír egy olly személyi bezár, ki a' maga életében több tiszteletet és becsületet gerjeszthetett volna az emberekben maga eránt. Az a' vélekedés, mel-

lyet mi tisztí kötelességünkkel megegyezőleg ő Felségéről nyilatkoztattunk, 's a' melly belsőbb meggyőződésből vette volt származását, halála által se' változott meg: hanem már most a' halál által örök halgatásba temettetett. Ha nekünk ezen foglalatosság még egyszer kötelességünk találna lenni, mi abban még egyszer úgy eljáránk, mint eddig eljártunk, a' nélkül, hogy következéseitől féljünk. —

„Mi tartozunk azzal magunknak, hogy ezen Nyilatkoztatást tegyük. Mindenféle rágalmoztatás, mocskoltatás, és fenyegetetés által ostromoltatván, úgy irtunk mint gondoltunk, ámbár olly indító okok által vádoltattunk vezérledni, a' mellyek bennünket soha nem vezérlettek, 's olly célzásokat fogtak reánk, a' mellyek nagyon méltóságunk alatt vagnak. —

„Mi a' hazugságot mindenkor kimezítelénítettük, 's egy bizonyos pártos résznek plánumait mindenkor felfedeztük, valamikor azt veszedelmesnek tartottuk. Illy magunkviselete által, a' hideglelési állapotokban szükségesképpen ellenséges indulatot kellett magunk ellen felgerjesztenünk.

„A' mi ellenségeskedésünknek, mellyel a' meghalálozott Királyné ellen viseltünk, csak olly indító okai voltak, mellyek a' közönséges állapotot illették, 's a' mellyek semmi illendő alternatívumot nem engedtek. Csak egygyetlen egy út vala előttünk, mellyet követnünk kellett. Hanem már ma szükségtelen lenne olly tárgyak mellett álladoznunk, a' mellyek tiszta igazságok voltak. Fájdalom! hogy ő Felsége megengedte vala, hogy neve és ügye egy olly pártos résznek ügyével összehonyolittassék, melly az ő Felsége' Angliába lett visszaérkezésekor elég rettentő vala arra, hogy félelmes gondoskodást gerjesszen-fel. Megérkezése után

pedig még nagyobb erőre kaptak vala ezen pártos résznek a' mesterkedései. Ezen résznek mesterkedéseiben az ő Felsége neve és ügye taszítottodott elé a' mesterkedő fejek által, 's ő Felsége ezeknek ezt megengedte. Következésésképpen ha mi a' mi principiumainkat le nem tettük, vagy a' mi még rosszabb megtartottuk volna, a' nélkül, hogy azokat nyilvánosságosan oltalmazzuk, így szükségesképpen nyilvánosság ellenkezésbe kellett volna esnünk az ő Felsége mindenek előtt kinyilatkoztatott magaviseletével. Hanem egygyiket nem cselekedhettük, a' másikat pedig méltóságunk alatt való dolognak tartottuk. Az egy, a' mit cselekedhettünk abban állott, hogy magunkat állásunkban hathatósággal megtarttsuk, a' másik, hogy egy nagyon terhes, vagy mondhatjuk hogy nagyon keserves kötelességet tellyesítsünk. Mint-hogy pedig ezen kötelességünket már tellyesítettük, 's minthogy ő Felsége már továbbá nem lehet a' gonoszok által czéltott rossz cselekedetekre szolgáló eszköz, erre nézve már minden olly érzéseket, mellyek ő Felsége eránt kedvetlen emlékezetet elevenithetnének-fel, hagyjunk a' temető sirba menni ő Felségével együtt.“

Gróf Bertrand a' familiájával, Montholonnal, 's Professor Antomarchival, Augustus' 5-dikén Londonba megérkeztek.

Glasgow, Tyne, és Rosario nevű hajóknak Kapitányaik parancsolatot kaptak, hogy hajójikkal Portssmouthból Harwichba evezvén, ott a' Királyné holt testét vigyék-fel 's vigyék által Kukshafenbe. — A' Courir szerint Lushington és Wilde Prokúrator Urak tétettek a' Királyné testamentuma' Exekutoraivá. Ő Felsége, vagyónának legnagyobb részét a' maga Austin Willliám nevű nevendékjének — öltözeteit a' Komornájinak 's szekerait Jeromos nevű Kurirjának testálta. Egy ládácskát

olly, rendelés mellett parancsolt London City nevű részében egy kereskedőnek által adattatni, hogy az azt küldje-el Olasz Országba.

Olly vélekedést nyilatkozatván a Morning-Chronicle, hogy a Király már most a Királyné halálára való tekintetből elfogná az Irlandiábaútozást halasztani, s hogy az ezen tekintetből Irlandiában az ő Felsége fogadtatására tétetett nagy innepi készületekre nézve is ellenkező rendelések fognának tétettetni, mind ezekre nézve ekképpen beszél a Ministeri Courir: — „Mi azt hiszszük, hogy a Király nem fogja szükségesnek tartani azt, hogy a Királyné halálára való tekintetből az Irlandiábaútozásról letegyen, mert nem kell elfelejtkeznünk arról, hogy a Királynak ezen útozása nem csupa időtöltési útozás, hanem olyan, melyben a kötelesség és időtöltés össze vagnak kapcsolódva. Ő Felsége első Király a Braunschweigi Linéából, a ki Irlandiát meglátogatta; ezen látogatás erőt és popularitást (nép előtt való kedvességet) fog az ő Felsége Országlásának kölcsönözni. Irlandiának egész népe legnagyobb készüléteket tett, hogy Monárkájához viseltető szeretetét s vonzódságát kimutassa: s ezekre nézve mi azt hiszszük, hogy Király ő Felsége, minekutánna néhány napokat magános elvonásban fog eltölteni, azok után minden esetben végrehajtja a maga Irlandiai népének meglátására nézve meghatározott czélzását.“

Ő Felsége a tengeren a Walesi part-hoz a Holyheadi kikötőhelybe megérkezvén, ott nagy tisztelettel, ágyuk durrogása által fogadtatott, a szárazra való kilépésekor a tartomány követsége által egy rövid beszéddel tiszteltetett, s arramaga is hasonló rövidséggel ekképpen felelt — „különös gyöngödéssel fogadom azon Fe-

„jedelemségnek erántam való hűsége és vonzódsága kinyilatkoztatását, a melynek titulusát életemnek illy nagy része alatt „hordoztam“ — s azután a Marquis Anglésea Holyheadtól 27 Anglus mértföldnyire lévő falusi lakhelyére ment, a hol meghálni, s más nap délutáni 4 órakor a kanálison Dublinhoz által evezni, szándékszott.

Sidmouth és Londonderry, a Belső és Külső Ministerek, ő Felségéhez Dublinba vették útjokat: a több Ministerek pedig 8-dikban, tellyes számmal való tanácsot tartottak, a mely után Kurirt küldöttek Dublinba.

Spanyol Amerika.

Buenos-Ayresnek hanykodó állapotjáról már rég hogy mind csak nagyon zavarosan irtak a közönséges levelek. Most egy Proklamációt intézett a Kormányozó és Fő Kapitány Rodrigocz a néphez, melynek két részei vagnak. Első részében ezen szerencsétlen népnek az egymás után következett sok Országlók alatt szenvedett inségei, második részében pedig az Országlóknak legújabb időkbéli viszontagságaik adattatnak elé. Ezen utolsó része, melly Statistikai tekintetben az Európai Olvasók figyelmét is megérdemli, ezeket foglalja magában: —

„Egy Országló a másikat követte; egygyik se vala állandó talpköre helyheztetve. A tiszti karok szüntelenül csatázásban voltak, s minden napon más-más formát öltöztek magokra, mind addig míg a nép minden erántok való bizodalmit elvesztvén, hijába hanyta szeméit ide s tova, hogy kibe helyheztetethné reménségét. Illy bizontalankodások között a népnek féltelme s bizontalankodása legnagyobb grádicsra hágtak vala, a hazaárulók pedig csak azt várták alattomban, hogy a mindenhezkapó nép hozzájuk folyamod-

ván, az ök' közbenjárása által Brasiéliának oltalmazását megnyerhesse: hanem a' Buenos-Ayresi nép, a' helyet, hogy ezen eszközhöz folytamodott volna, inkább a' maga elméje' jelenvalóságát vissza kapván, szavát megrettenés nélkül felemelte, 's ez által az árulókban olly félelmet gerjesztett, hogy Buenos-Ayres városából 's ennek vidékeiről azonnal eltávoznának, a' melly 1820-ban történt. A' főbb cimborások voltak: Saratea, Ramirecz, Alvear, és Carrera.

„Saratea, Entre-Riosban mesterkedett, 's barátjai által arra vette ezen tartománynak, melly a' La-Plátát formáló Paraguay és Parana nevű vizek között fekszik, lakosait, hogy magokat csatolják össze Ramireczzel, az akkori Buenos-Ayresi Kormányozóval, 's a' ki a' Brasiéliával való összehcsatolódás' plánumának legfőbb eszközlője vala. Alvear 's néhány társai Montevidéoba mentek, hogy ott ezen plánumnak eszközlésén a' Portugallusokkal egyegyütt dolgozzanak. Carrera pedig az alatt a' Buenos-Ayresen túl délre fekvő Pampas nevű vidékekre vette magát, hogy magának követőket szerezvén 's fegyvereseket gyűjtvén, magát ekképpen a' plánumnak elősegítéséhez hozzá készítse, 's ekképpen a' mikor Saratea, Ramierez, 's Alvear kivánnák, azonnal eléállhasson. Hanem célzások észrevétetvén, egész plánumjok semmivé tétetett.

Azonban a' folyó hónap' elején, Ramirecznek, az Entre-Riosi Kormányozónak Adjutánsa, Cardinairain, a' Portugallus Generálishoz Le-Corhoz és Alvearhoz küldetvén, az ő odaérkezésére ezen három személyek a' nevezett Portugallus Generális szállásán összehgyülekeztek, 's azon plánum helyett, a' melly 1820-ban semmivé lett vala, más plánumot készítettek, a' melly abban állott, hogy Entré-

Rios a' Portugallusoknak adattassék által, de a' világ előtt tétessék úgy a' dolgot, mint ha a' Buenos-Ayresieket kellene a' történetért vádolni, 's ezért ellenek hirdessenek háborut. Ramirecz izentegyszeremind a' Czimborásoknak, hogy plánumjoknak végrehajtásához hamar fogjanak hozzá, 's felbízatta őket, hogy ő maga is azonnal útnak indul Buenos-Ayres ellen ezer emberekkel, de a' kikhez ott, mint-hogy néki a' városban sok barátjai vannak, mások is nagy számmal hozzájuk fogják magokat csatolni. Ugyan ekkor a' Portugallus seregnek is útnak kellene indulni, hogy magát Entre-Riosban Ramireczcel egyesítse 's t. Hanem a' Buenos-Ayresi Országlószék, így végzi Proklamációját Rodrigecz, haladék nélkül elfogja ezen plánumról való jelentését minden tartományokhoz küldeni; 's valamint a' Portugallus sereg' vezéréhez úgy Ramireczhez is kérdezősködő tudósítást fog küldeni, 's a' Buenos-Ayresi lakosokat mindenekről megvilágosítván, meg fogja őket hiányi, hogy minden erejekkel felkelvén, birtokaiknak épségben leendő megtartatásán iparkodjanak, 's azon gonoszokat, kik a' haza' dicsőségének 's függetlenségének veszedelmét keresik, büntessék meg. Költ Buenos-Ayresben Május' 27-dikén 1821-ben.

— „Don Martin Rodrigecz.

Francia Ország.

Párisban Aug. 10-dik napján 27 réz-metzet-árulókat citálták a' Fenyítő Politizai Itélőszék' elejébe, a' kik azzal vádoltatnak, hogy Politizai meghatalmaztatás nélkül, Bonaparte' halálát illető réz-metzeteket árultak.

Ujabb Tudósítások.

Spanyol Ország. — A' Király és Királyné Aug. 3-dikán a' Sacedoni ferdőről Madridba vissza érkeztek vala. — Nem régen egy Madridi lakost, kinek ne-

ve Victoriano Juarez, de a' ki Revocado név alatt is esmeretes, azzal vádoltatván, hogy Madridban a' Constitúziós oszlopot ki akarta dönteni, tíz esztendeig tartó vason való fogságra ítélteit, hanem ezen büntetést a' Liberálisok oly gyengének találták, hogy az Arany-kút klubjában Jul. 30-dikán estve azt a' kérdést tették fel, hogy ne bánjanak-e Juarezzal is úgy, mint a' szegény Vinuesa-al bának, a' melyről a' Polgári Kormányzó tudósíttatván, hirtelen minden előrevigyázási készüléteket megtétetett, 's illy Proklamációt hirdettetett-ki: — „Madridi Lakosok! Minthogy tegnap tudomra esett, hogy a' Juarezre kimondatott ítéletért sokak békételenkednek, 's azt erőssítvén, hogy nem elég kemény, meghatározták volna, hogy, mint ők szólnak, magoktegyenek igazságot magoknak, én ehez képest minden előrevigyázási eszközöket elővételtem a' végre, hogy minden afféle erőszakoskodásnak eleje vétetődhessék, melly a' hazára legnagyobb mocskot háríthatna, 's azokat, kik azt elkövetnék, gyalázattal fedné-be. Minthogy én a' magam kötelességeimet híven tellyesítem, 's a' Constitúziót, melly az efféle cselekedetek által veszedelmeztetik, fenn akarom tartani, tehát én ekképpen legnagyobb vigyázással fogok lenni, 's mind azokat, a' kik efféle plánumokat főznek elméjekben, arra intem, hogy ők se' felejtkezzenek-el kötelességeikről, 's arra emlékeztetem őket, hogy ha a' tisztviselők nem jól viselik magokat, ezen esetre is útát szabott a' törvény, a' mellyen az illy tisztviselők számadásra vonattathatnak: ellenben a' törvényektől eltávozni 's azokat lábbal tapodni, annyi, mint mind azokról a' principiumokról lemondani, a' mellyek nélkül az igaz szabadságnak fenn tartatása lehetetlen. Madrid, Jul. 31-dikén 1821. — „Coupons, Kormányzó.

Redaktor: Pánczól-Dániel. Nyomatja

Salzburg.

Innét ezeket jelenti Aug. 17-dikén az ott kijövő Ujság: —

„Császárné ő Felseége, kinek ideleendő érkezéséről Habsburgi Grófné nevezettel legszorosabb incognito alatt való jelentés tétetett vala, tegnap estvéli 6 órakor, közönséges örömlükre ide megérkezett. Örömlük és meglepettetésünk pedig annál nagyobbak valának, hogy Császárné ő Felsegével együtt Császár ő Felsege is megérkezett. Ő Felsege a' Bavariai Király hasonlóképpen tegnap Berthesgadenbe érkezvén, Báró Kezling Fő Lovászmester Urat oda küldötte, 's az általa tétetett meghívás szerint Császár és Császárné ő Felsegek ma délelőtti 9 órakor útjokat Berthesgadenbe vették, a' honnét Császárné ő Felsege a' maga Attyával a' Királlyal, útjokat Trauensteinen által Tegernsee felé vették: Császár ő Felsege pedig Salzburgba vissza jöven, néhány napokat itt fog ezen város' lakosainak közönséges örömeire eltölteni.

A' Pesti Ujságban illy cikkelly találattik Augustus' 18-dikáról: — „Már egy idő óta több kibujdosó Görögök érkeztek Pestre Moldva 's Oláh Országból, 's ezek között néhány Papok, és Hetaristák is. Az utóbbiak között vannak némelleyek, kik a' Rinniki útközvetben vett sebhelyek lárszanak. Ezek többnyire fiatal tanult emberrek, kik a' Szent Seregben szolgáltak, melly mintegy 4—600 főből állott: de belőle, a' mint mondják, csak 160 maradt életben. A' Pesti Görögök ezen bujdosókat egész szívességgel fogadják, és gyámolítják. Hová szándékozzanak ezen Hetaristák, és oda eljuthatnak-e? az olly bizonytalan, mint Ypsilanti Sándor Hercegnék hol léte, kiroi ők azt állítják, hogy Erdélyen keresztül Temesvárig érkezett: de onnan merre vehette útját, azt csak utóbb tanulhatjuk-ki. Nemes Hirschfeldi Stöckhelzer Felix.